

'Ik zie veel rare dingen'

LIESBETH SLUITER
REDACTIE@PSY.NL
BEELD: LIESBETH SLUITER

Hartje multiculturele samenleving, Amsterdam-Oost. Een plein vol jong grut, op de hoeken bewakingscamera's. In het midden een gebouwtje met poolbiljart, dartboard en het kantoortje van Fred Spanjer. Hij zit daar omdat het hart van de multiculturele samenleving ernstige ritmestoornissen heeft. Jongeren lijden daaronder, ze botsen met ouders, leraren en politie en belanden tenslotte bij de intensive care van het Pepteam, begeleid door Fred Spanjer. Acht jaar geleden werd hij aan het stadsdeel uitgeleend door een werkvoorzieningsinstantie, om het toen vier jaar oude Pepteam van de politie over te nemen. Amsterdam kent er een paar, onder divers beheer maar allemaal verbonden aan de politie. 'De lichte antecedenten' noemt Spanjer zijn doelgroep. 'Jongeren met gedragsstoornissen die leiden tot brommertjes jatten, auto's kraken, schulden maken. Sommigen zijn schoon, maar hebben thuis problemen, zijn werkloos en zonder scholing. De druk is zo groot dat ze makkelijk écht gestoord raken.' Pep staat voor parken en pleinen. De teamleden, acht jongens en twee meisjes tussen de zestien en 23, surveilleren in de buurt. 'Ongeregelheden melden ze hier, ik heb direct contact met de politie. Ze kunnen mensen aanspreken, als dat geen gevaar oplevert. Daarnaast helpen ze bij buurtactiviteiten. Ze werken 32 uur, voor stagevergoeding of minimumloon. In

maximaal zeven maanden moet duidelijk worden of en hoe iemand een opleiding of regulier werk kan krijgen. Ik regel veel, ze kunnen hun hart bij me uitstorten en ze wennen aan werkdiscipline. Vijftig procent redt het.'

Mohamed Zaamiri (21) had in Marokko net het einddiploma middelbare school toen zijn vader hem, zijn moeder en vier zussen naar Nederland haalde. Hij was achttien, nog precies jong genoeg voor gezinshereniging. De tweekamerverdieping was te klein voor zeven personen, Mohamed sliep en studeerde op zolder. 'Ik leerde voor beveiligingsmonteur, ik houd van techniek. Meteen als ik thuiskwam maakte ik mijn huiswerk. De docent vond mij een goede in de groep. Maar toen ik hoofdstuk zeven klaar had en de rest pas bij hoofdstuk twee was, moest ik weer vooraan beginnen.' Hij verliet school, solliciteerde eindeloos, kreeg problemen thuis, werd zelfs dakloos. Nu slaapt hij weer op zolder. Eigen huisvesting is dringend noodzakelijk.

Het Pepteam-werk vind hij niet vervelend. 'Als ik rondloop zie ik veel rare dingen. Ik ben van niemand bang, al gaan ze schieten. Maar dat doen ze niet, want degenen die rare dingen doen zijn illegalen, die zijn zelf bang.' Hij wil naar het MBO. 'Een rustig leven, zonder ruzie met mensen die anders denken. Een opleiding, werk, vrij zijn. Een schoon leven.'